

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

د بلوڅ قوم سياسي مبارزه او له پښتنو سره ګډ ستراتيژيک برخليک

۲۰۲۶/۱۰/۰۴

انجنيير شیر ساپی

مقدمه

د بلوڅانو غیور او مېړنی قوم د اسیا د سویل او لوېدیځ په تاریخي جغرافیه کې یو له خورا پخوانیو، اصیلو او د بډایه کلتور لرونکو قومونو څخه شمیرل کېږي. دا مېلمه پاله او سرلوری قوم، چې د خپل همت، تاریخي هویت او ځانګړو دودونو له امله پېژندل شوی، له زرګونو کلونو راهیسې په یوه ستره او ستراتيژیکه جغرافیه (بلوچستان) کې میشت دی، چې نن ورځ د پاکستان، ایران او افغانستان په سرحدی سیمو کې وېشل شوې ده. د بلوڅ قوم تاریخ په مستقیم یا غیر مستقیم ډول د بشر د لومړنیو او خورا پخوانیو تمدنونو، لکه د "مهرګر" او د "سیند درې" له لرغونو کلتورونو سره اوبدل شوی دی. دغه سرتېری قوم نه یوازې د سختو جغرافیایي شرایطو په وړاندې خپل کلتوري اصالت او ژبه (بلوچي) ژوندۍ ساتلې، بلکې په سیمه ییزو سیاسي، ټولنیزو او اقتصادي معادلو کې یې هم تل یو اغېزمن او کلیدي رول لوبولی دی. په دې مقاله کې هڅه شوې چې د بلوڅو قوم د تاریخي مخینې، جغرافیایي موقعیت، کلتوري ځانګړتیاوو او د هغوی د ټولنیز ژوند پر بېلابېلو اړخونو رڼا واچول شي.

بلوچستان د تاریخ په تله کې

د ژبپوهنې او ارواپوهنې د څېړنو له مخې، بلوڅان د شمال-لوېدیځ هند په نیمه قاره کې یو مستقل توکم دی. قومي ریښې له سیمه ایزو خلکو سره تړاو لري، او له لرغونو زمانو د ننني بلوچستان سیمو کې ژوند کوي. د بلوچستان خاوره د نړۍ یو له تر ټولو زړو تمدنونو څخه ده. لکه: د مهرګر تمدن او سیند درې تمدن چې تاریخ یې تر ۹۰۰۰ کاله رسیږي.

د مهرګر (Mehrgarh) تمدن په سهیلی آسیا کې د انسانانو د لومړنیو دایمي مېشتېدنو، کرنې او مالدارۍ یو له تر ټولو پخوانیو او مهمو تاریخي مرکزونو څخه دی. دا لرغونی سایټ د اوسني پاکستان هېواد د بلوچستان ایالت په کچي دښته (Kachi Plain) کې، د بولان درې (Bolan Pass) ته نږدې موقعیت لري.

لرغونتوب: د رادیوکاربن ازموینې ښيي چې د مهرګر لومړنۍ دورې نږدې ۷۰۰۰ کاله مخکې له مېلاده (نږدې ۹۰۰۰ کاله پخوا) پیل شوې وې او تر ۲۵۰۰ ق.م پورې یې دوام درلود. دا په دې معنی ده چې مهرګر د مصر د اهرامونو او په اروپا کې د ستون هینج (Stonehenge) په څېر اثارو څخه هم ډېر پخوانی دی.

د پوهانو په اند، د مهرګر تمدن د مشهور سیند درې تمدن (Indus Valley Civilization) لکه موهنجودارو او هراپا بنسټ او مخکښ ؤ. نږدې په ۲۶۰۰ مخکې له مېلاده، کله چې د اقلیم د بدلون له عمله د بلوچستان سیمه وچه شوه، د مهرګر خلکو دا سیمه پرېښوده او د سیند سیند (Indus River) زرغونو دښتو ته یې کډه وکړه ترڅو هلته نوي او لوی ښارونه ودان کړي. د سیند درې تمدن (Indus Valley Civilization) د نړۍ یو له درېیو لومړنیو او سترو تمدنونو (د مصر او بین النهرین ترڅنګ) څخه دی. دا تمدن د ۳۳۰۰ څخه تر ۱۳۰۰ مخکې له مېلاده (تقریباً د نن څخه ۵۰۰۰ کلونه پخوا) په خپل اوج کې ؤ. موقعیت: دا پراخه تمدن د اوسني پاکستان (اکثره برخه)، شمال غربي هند او د افغانستان په ځینو سیمو (لکه د شورتوغي سایټ[د امو سیند ساحه]) کې د سیند (Indus) د سیند او د هغې د مرستیالو سیندونو په اوږدو کې خپور ؤ.

د بلوچستان او زموږ د سیمې تاریخ په رښتیا هم د مهرګر او ورته نورو تمدنونو له امله خورا بډای او د نړۍ له پخوانیو زانګوګانو څخه دی، چې متأسفانه ډېر کم بحث پري شوی دی.

جغرافیایي ویش: د بلوڅ لرغوني قوم چې اوس په پاکستان، ایران او افغانستان کې میشت دی. هغوی د دیورند او سرحدی کرښو په دواړو غاړو په دریو هېوادونو کې وېشل شوي دي.

پاکستان - بلوچستان، سند او پنجاب صوبې: د بلوڅانو تر ټولو لوی مرکز دی چې اکثریت یې د بلوچستان په ایالت کې اوسیږي.

ایران - سیستان او بلوچستان ولایات: د ایران په سویل ختیځ کې مېشت دي.

افغانستان - نیمروز، هلمند او کندهار ولایتونه: په سویل لوېدیځو دښتو او سیمو کې مېشت دي.

د یاسپورا - یو میلیون ته نږدې بلوڅان په عمان او د خلیج په نورو هیوادونو کې هم ژوند کوي .

نفوس: د بلوڅانو نفوس او ځمکنی بشپړتیا په اړه، د لاسرسي وړ معلومات نسبتاً محدود دي، او ډیری یې زاړه احصایې دي. له هغو معلوماتو سره سم چې موندل شوي، د پوښتنې په برخو کې دقیق ځواب ویل ستونزمن دی. په یو باوري سرچینه کې د پاکستان د بلوچستان ایالت په اړه د ۲۰۲۳ کال احصایه ذکر شوې ده:

د ایالت ټول نفوس : شاوخوا 7.167 ملیون کسان، چې د پاکستان د ټول نفوس له % 4 څخه لږ جوړوي.

د بلوڅي وگړو شمیر په دې ایالت کې شاوخوا 3 تر 4 ملیون اټکل شوی، چې په عمده توگه د ایالت په سویلي او مرکزي برخو کې مېشت دي. په نورو هیوادونو کې لکه، په ایران او افغانستان کې هم د بلوڅي وگړو برخې شتون لري، خو د دوی دقیق شمیر په دې سرچینه کې ندی ذکر شوی. د اټکلونو له مخې د بلوڅانو ټولیز نفوس په نړۍ کې د ۱۵ څخه تر ۲۲ میلیونو په شاوخوا کې دی. د نفوس وده او د احصایې د معیارونو توپیر ممکن د اوسني واقعي شمیر سره لوی توپیر ولري.

د بلوڅي وگړو د ټولیز ځمکنی بشپړتیا په اړه معلومات نشته، یوازې د پاکستان د بلوچستان ایالت موقعیت او سیمه ذکر شوې ده. موقعیت: د پاکستان په جنوب لویدیځ کې، لویدیځ ته له ایران، شمال لویدیځ ته له افغانستان سره پوله لري، سویل ته د عرب بحیرې ته نږدې دی.

سیمه: ۳۴۷ زره مربع کیلومتره، بلوچستان د پاکستان تر ټولو لوی ایالت دی، چې د هېواد ټولټال مساحت نږدې % 44 جوړوي، او د طبیعي گاز، ډبرو سکرو، مسو، سرو زرو او نورو بډایه معدني زیرمو مالک دی.

په دې پایلو کې نه د ایران د سیستان او بلوچستان ولایات، نه د افغانستان د بلوچي سیمې، او نه هم د بلوڅي وگړو د ځمکنی بشپړتیا د ټولیز انځور په اړه معلومات نشته.

مذهب: نږدې ټول بلوڅان په مذهبي لحاظ د اسلام د مبارک دین منونکي او اکثریت یې حنفي سني مسلمانان دي.

ژبه او لهجې: د بلوڅي ژبې تر څنګ، د هغوی په منځ کې د براهوي (Brahui) ژبې ویونکي هم شته چې یو جلا درویدي جوړښت لري خو له بلوڅي کلتور سره اوبدل شوي ده. د دوی د ژبې په اړه، برتانوي افسرانو د 19 پېړۍ په پای کې او د 20 پېړۍ په پیل کې د بلوڅي ژبې لومړني نصابونه او د قومپوهنې لومړني آثار تالیف کړل، کوم چې د اوسنیو اکادمیکو څیړنو لپاره مهم تاریخي مواد ښکاري.

ټولنیز جوړښت: بلوڅان تر ننه خپل دودیز قبیلوي سیستم ساتلی دی. د قبیلې مشر ته "نواب"، "سردار" یا "خان" ویل کېږي. د هغوی تر ټولو مشهورې قبیلې مري، بگتي، مینگل، رند او لشاري دي.

هنر او اقتصاد: د هغوی په کلتور کې د وریو غالی، بېسارې لاسي گنډل او خامکدوږي د نړیوال شهرت لرونکي دي او په دودیز ډول په مالدارۍ او کرنه بوخت دي.

د بلوچستان تاریخي پس منظر او د قلات خانات

د قلات خانات: (Khanate of Kalat) په ۱۷مه پېړۍ کې (په ۱۶۶۶ ز کال کې)، بلوڅانو وکولای شول خپل لومړنی رسمي ملت - دولت د "قلات خانات" په نوم تاسیس کړي. د ناصر خان اول (بلوڅ مشر) په وخت کې دا سلطنت خورا پیاوړی شو او له افغان احمد شاه بابا سره یې هم کله ناکله ستراتیژیک هوکړې لرلې .

د انګرېزانو د برید او وېش دوره: په ۱۸۳۹ ز کال کې بریتانوي استعمار پر قلات برید وکړ. هغوی د گنډمک او ډیورنډ په څېر د بېلابېلو معاهدو له لارې د بلوڅانو ځمکې هم وېشلې. د برتانوي استعمار دوره کې، د بلوچستان په شمالي او په سوېل کې د څلورو نیمه خپلواکو اماراتو (کلات، مکران، خاران، لسبیل) ترمنځ ووېشل شول.

له پاکستان سره یوځای کېدل (۱۹۴۸ ز کال): د ۱۹۴۷ کال تر وېش وروسته، شمالي برخه پاکستان ته یوځای شوه، پداسې حال کې چې د سوېلي اماراتو مشرانو د خپلواکۍ هڅه وکړه، مګر د پاکستان مرکزي پوځ له مداخلې وروسته، دوی هم پاکستان ته د یوځای کېدو سره موافقه وکړه، او له همدې عمده د لومړي ځل لپاره د وسله والو بغاوتونو نښې

راڅرگندې شوې په ۱۹۴۸ کال کې د قلات ریاست رسماً له پاکستان سره وتړل شو، چې له هغه وخته راهیسې د سیمه ییزې خپلواکۍ پر سر د بلوڅ ملتپالو او د پاکستان د مرکزي حکومت ترمنځ سیاسي او وسله والې شخړې روانې دي.

د استعمار ضد دورې بلوڅ مشرانو سیاسي لید لور

د لرغونپوهنې، ارشیفونو او تاریخي علومو په برخه کې په وروستیو څېړنو کې (په ځانګړې ډول د ۲۰۲۵ او ۲۰۲۶ کلونو د اکاډمیکو څېړنو پر بنسټ) د استعمار ضد دورې د بلوڅ مشرانو د سیاسي لیدلوري په اړه څو خورا نوي او جالب ټکي او حقایق روښانه شوي دي.

تاریخپوهانو ته نوي موندل شوي اسناد او د هغه وخت دورې څېړنې ښيي چې د استعمار ضد مبارزه یوازې یو قبایلي غبرګون نه و، بلکې خورا پرمختللی سیاسي لیدلوری و. د لیکنې لپاره دا نوي ټکي ډېر مهم دي.

۱- له دودیز مقاومت څخه د عصري ملتپالنې لور ته کډه

پخوا داسې انګېرل کېده چې د انګریزانو پر وړاندې د بلوڅ مبارزه یوازې د سیمه ییزو نوابانو لخوا د خپل نفوذ ساتلو جګړه وه. خو د پوهنتونونو نوې څېړنې ثابتوي چې د شلمې پېړۍ په پیل کې د بلوڅ مشرانو تګلاره په بشپړ ډول بدله شوه. هغوی د وسلې ترڅنګ په خورا منظم ډول سیاسي سازمانونه، ګوندونه، ژورنالیزم، شعر او تاریخي حافظه د مبارزې د وسیلو په توګه وکارول ترڅو د خلکو سیاسي شعور بیداره کړي.

۲- د قلات د ریاست "بې ساري سیاسي او تقنیني جوړښت"

د قلات د خانانو (په ځانګړې توګه د میر ناصر خان نوري له دورې راهیسې چې په نویو تاریخي لیکنو کې پرې تمرکز زیات شوی) لیدلوری دا و چې بلوچستان د یوې تصادفي یا نیمګړې قبایلي ټولنې په توګه نه، بلکې د یو بشپړ او پرمختللي دولت په توګه معرفي کړي. نوي اسناد ښيي چې هغوی د سیمې د زیرځواکونو په کچه د یو برابر سیاسي واحد په توګه ځان پېژانده. هغوی په خپلو تشکیلاتو کې دوه جرګې لرلې چې د قانون جوړونې او مشرانو ترمنځ د واک د وېش خورا عصري مېتود و.

۳- د خان عبدالصمد خان اڅکزي او بلوڅ مشرانو ګډه سیاسي تګلاره

د بریتانوي بلوچستان په معاصرو تاریخي څېړنو کې د پښتنو د مړني مشر خان عبدالصمد خان اڅکزي (خان شهید) او د بلوڅو د ملتپالو مشرانو (لکه یوسف عزیز مګسي) د ګډ سیاسي لیدلوري نوي ابعاد روښانه شوي دي. نوي کتابونه لیکي چې د دوی ترمنځ د انګریزانو د "سیسټم" پر وړاندې یو ګډ او همغږی سیاسي پلان شتون درلود. هغوی یوازې د ازادۍ غوښتونکي نه وو، بلکې د دوی په سیاسي اجندا کې استازندوی حکومت، اساسي سیاسي حقونه او د ولس ټولنیز بیداري لومړیتوبونه وو.

۴- د "دولت - محوره" لیدلوري په وړاندې انتقاد

په وروستیو کې د پخوانیو مجلو او بیانیو (لکه د ۱۹۷۰ کلونو د جیل جريدې چې په ۲۰۲۶-۲۰۲۵ کې ورباندې نوې څېړنې شوي) بیاکتنې ښيي چې د بلوڅو د پخواني کهول د استعمار ضد لیدلوري یوه ځانګړنه دا وه چې هغوی نه یوازې د بریتانیا د ښکېلاک ضد وو، بلکې د استعمار لخوا د پاتې شویو هغو جوړښتونو سخت مخالف وو چې د ولسونو کلتوري هویت او اقتصادي سرچینې یې له منځه وړلې. هغوی غوښتل چې د جغرافیا او کانونو پر سر د پرېکړې حق پخپله د ولس په لاس کې وي، نه د بهرنیو یا مرکزي چارواکو په واک کې.

د اوسني وضعیت تحلیل: اکاډمیکي څیړنې د بلوچستان د ستونزو ریښې د درې اړخیزو رنځونو سره تړلي دي: لومړی، د استعماري دورې څخه پاتې تاریخي جوړښتي تضادونه، او د پاکستان د دولت جوړونې په بهیر کې د بلوچانو د سیاسي استازیتوب نشتوالی او د "داخلي استعمار" روایت؛

دویم، د "سیمه ایز/ قومي ګټو" او د "عصري ملي ادغام" ترمنځ بنسټیز کړکېچ؛

درېم، د جیوپولیتیکي ابعادو ژوره مداخله: بلوچستان د "سټراتیژیک سرحدی سیمې" په توګه، په لویو ځواکونو لکه متحده ایالاتو او هند لخوا د "کمر بند او سرک" نوښت سره د مقابلې او د پاکستان د نفوذ کمولو لپاره د یوې وسیلې په توګه ګڼل کیږي، کوم چې د دې سیمې ستونزه نوره هم ګړندۍ کوي.

د سیمې د راتلونکي ټیکاو لپاره، د پاکستان حکومت اړتیا لری چې د نظامي عملیاتو څخه هاخوا، د اقتصادي ودې، د منابعو د عادلانه تخصیص او د ځایي سیاسي مشارکت د زیاتولو له لارې د تضادونو ریښې حل کړي، مګر دا لاره د نورو هیوادونو د همکارۍ نشتوالي او د بهرنیو ځواکونو د مخنیوی له عمده ډیره ستونزمنه ده.

د سیمې جیو- ستراتیژیک اهمیت او جغرافیایي نږدېوالي

د بلوڅ او پښتون قومونه د تاریخ په اوږدو کې د یو بل داسې ګاونډیان پاتې شوي چې برخلیک، کلتور او جغرافیا یې یو له بل سره په کلکه تړلي دي. دا یو خورا مهم او ژور بحث دی، په لاندې ډول په منظمو او مستند ټکو کې بیان شوی دی.

۱- جغرافیایي نږدېوالي او ګډ سرحدونه

- **د ډیورنډ کرښې په اوږدو کې اتصال:** پښتانه او بلوڅان په یوه داسې غبرګه جغرافیا کې ژوند کوي چې له ډېرو سیمو څخه یو له بل سره نښلول شوي ده. په افغانستان کې، د قندهار، هلمند او نیمروز ولایتونه د بلوچستان له شمالي برخو (لکه چمن، پشین، کوپټه او ژوب) سره اوږده ګډه پوله لري.
- **د بلوچستان په داخل کې ګډ ژوند:** د اوسني بلوچستان ایالت په شمالي سیمو کې پښتانه او بلوڅان د پیریو راهیسې اوږه په اوږه ژوند کوي. د کوپټې په ګډون ډیری ښارونه د دواړو قومونو د کلتوري او ټولنیز ادغام ژندی بېلګې دي.
- **طبیعي لارې او درې:** د بولان دره (Bolan Pass) او د خیبر دره د تاریخ په اوږدو کې د دواړو قومونو ترمنځ د سوداګرۍ، کډوالۍ او کلتوري تبادلې اصلي لاره وه، چې د هندي نیمې وچې، افغانستان او منځنۍ اسیا ترمنځ یې د پله رول لوبولی.

۲- ستراتیژیک او جیوپولیتیک اهمیت

- **سمندر ته د لاسرسي لاره:** بلوچستان د پښتنو د سیمو (په ځانګړي ډول د افغانستان) لپاره د هند بحر او د عمان سیند ته ترټولو نږدې او ترټولو اسانه ځمکنۍ لاره ده. په تاریخي او معاصر وخت کې، د افغانستان تجارت تر ډېره د چمن او ګوادر د بندرونو له لارې له نړۍ سره نښلول کېږي.
- **د انرژۍ او اقتصاد نړیوال کوریډور:** د دواړو قومونو جغرافیا د نړیوالو اقتصادي پروژو په زړه کې واقع ده. د بېلګې په توګه:
 - د ټاپي (TAPI) ګازو نللیکه: چې له ترکمنستان څخه د پښتنو د سیمو (هرات او کندهار) له لارې د بلوڅو سیمو (کوپټې) او بیا هندوستان ته غځېږي.
 - د سي پیک (CPEC) پروژه: د چین او پاکستان اقتصادي دهلیز چې د کاشغر څخه پیل، د پښتنو له سیمو تیرېږي او د بلوچستان ګوادر (Gwadar) بندر ته رسیږي.
 - کاسا (CASA) ریلی خط: د مرکزي اسیا - جنوبي اسیا دهلیز ریل پټلۍ لاره، چې د افغانستان او پاکستان له لارې تیرېږي، د منځنۍ اسیا هیوادونه به د پاکستان له سمندري بندرونو سره ونښلوي.
 - د ایران چاپهار بندر، روسان او د شمال-جنوب کوریډور (INSTC)
- **طبیعي زیرمې:** د بلوڅو او پښتنو سیمې د ګازو، مسو (لکه رینکو ډیک)، سرو زرو او قیمتي ډبرو له عمله د نړۍ د زیرځواکونو د پاملرنې مرکز دی، چې دا سیمه په جیو-اقتصادي لحاظ خورا حساسه کوي.

۳- کلتوري او تاریخي پیوستون

- **سرحدی دودونه او میلمه پالنه:** که څه هم ژبې یې توپیر لري (پښتو او بلوچي)، خو دواړه قومونه د سختو غرنیو او دښتي سیمو د اوسېدونکو په توګه ورته کلتوري کوډونه لري. د بلوڅانو "میار جلي" (ننواټي/میلمه پالنه) او "باهوت" (پناه ورکول) په بشپړ ډول د پښتنو له "پښتونولۍ" سره ورته والي لري. کلتوري پیوندونه د ملتونو ترمنځ هغه تلپاتې او رښتیني پلونه دي چې د سیاست له بدلونونو او تېروختونو څخه اغېزمن نه کېږي او تل د ولسونو د نږدېوالي عامل ګرځي.
- **کلتوري او ټولنیز ورته والی د "کرښې" په دواړو خواوو کې یو شریک میراث:** د بلوچستان او پښتونخوا ټولنې، سره له دې چې په جلا ژبو وینوال دي، د تاریخي اړیکو، ګډو کلتوري ارزښتونو او د قبیلوي جوړښتونو له پلوه ډېر سره نږدې دي.

- **د قبیلوی نظام او ټولنیزو ارزښتونو ورته والی:** دواړه قومونه د قبیلوي کورني جوړښت (ټولنې) په بنسټ ولاړ دي، چې د مشرانو (سردار يا خان) رول پکې مرکزي دی. یوې اکاډميکي څېړنې په گوته کړې چې د بلوچ کېدو لپاره "ځانگړی ذهنیت" د ارزښتونو، د چلند قواعدو او د بهرنۍ لاسوهنې پر وړاندې د مقاومت په برخه کې، تر ډېره د پښتنو سره گډ دی. دا پدې معنا ده چې دواړه قومونه د گډ تاریخي تجربې له مخې، د "دفاع" او "خپلواکۍ" په اړه ورته احساسات لري. دا د دواړو ترمنځ د یووالي احساس لپاره یو پیاوړی ټولنیز بنسټ دی.
- **د تاریخي تجربو ورته والی د استعمار میراث او د مرکزي حکومت سره اړیکه:** په دې برخه کې د پښتنو او بلوڅانو دواړو قومونو لویه برخه د برتانوي استعمار د وېش سیاست قرباني شوې ده.
- **د ډیورنډ کرښې او د گلډسمیت تړون:** دواړه قومونه د برتانوي استعمار د ټاکل شوو پولو له امله ووېشل شول. د بلوچستان سیمه د گلډسمیت تړون (۱۸۷۱) او د ډیورنډ کرښې (۱۸۹۳) له مخې، د ایران، افغانستان او هند (وروسته پاکستان) ترمنځ ووېشل شوه. دې کار د دواړو قومونو د یووالي احساس ته سخت زیان وړاوه، او د دوی د "یووالي" غوښتنې یې د بهرنیو ځواکونو لخوا د ټوټه کیدو سره مخ کړې.
- **"زور یوځای کول" او د تاوتریخوالي ځواب:** د بلوچستان د قلات خپلواک دولت په ۱۹۴۸ کې د پاکستان سره د یوځای کیدو په وخت کې د پوځي ځواک سره مخ شو. د پښتنو د یووالي غوښتنې هم د پاکستان د مرکزي حکومت سره د "یو واحد (One Unit)" په څېر د اداري پالیسیو له کبله، د پښتون ملي احساسات را وپارول. دواړه قومونه د مرکزي حکومت لخوا د "په زور یوځای کول" او د خپلواکۍ د محدودولو په تجربه کې ورته دي.

گډ سیاسي او ستراتیژیک برخلیک: دواړو قومونو د برتانيا د استعمار په وړاندې گډه مبارزه کړې او نن ورځ هم په سیمه کې د خپلو سیاسي او ملي حقونو لپاره په ډېرو مواردو کې ورته دریځونه او همکاري لري.

د بلوڅ قوم د سیاسي او مدني مبارزې تاریخي شالید

د استعمار ضد دورې د بلوڅو مشرانو لیدلوری یوازې د سیمې د ازادولو تر کچې محدود نه و، بلکې هغوی د ډیموکراسۍ د لومړنیو اصولو (لکه د ولس استازیتوب او د قانون حاکمیت) په رڼا کې د یو داسې ملي هویت بنسټ اېښودی و چې نن ورځ هم د معاصر سیاسي او مدني غورځنګ روحیه جوړوي.

۱ - د استعمار دورې مبارزین

د نواب مهرباب خان مبارزه ۱۸۳۹م کلونه: نوموړی د قلات له لومړنیو خانانو څخه و چې د برتانيا د پوځ پر وړاندې یې په مېړانه جگړه وکړه او په همدې لاره کې شهید شو.

میر چاکر خان رند ۱۶مه پېړۍ: که څه هم نوموړی په کلاسیک تاریخ کې راځي، خو په بلوڅي فولکلور کې د ملي هویت او شجاعت لومړنی سمبول گڼل کېږي.

یوسف عزیز مگسي او د "انجمن اتحاد بلوچستان" (۱۹۳۰ کلونه): نوموړی د عصري بلوڅ ملتپالنې بنسټ اېښودونکی او د استعمار ضد ادبي او سیاسي مبارز و.

میر گل خان نصیر او عبدالعزیز کورډ: د قلات د ملي گوند مشران چې د قلم او سیاست له لارې یې د بلوڅو د حقونو لپاره غږ پورته کړ.

۲ - د معاصرې دورې سیاسي او مدني مبارزین (له ۱۹۴۸م کال راهیسې)

د هغو مشهورو بلوڅو مشرانو لنډه یادونه چې له نیشنل عوامي پارټۍ (NAP) او د پښتنو له مشرانو (لکه خان عبدالولي خان، اجمل خټک او وروسته له محمود خان اڅکزي) سره ډېر نږدې پاتې شوي، په لاندې ډول دي:

* **میر غوث بخش بزنجو | 1917-1987** | د نیشنل عوامي گوند (NAP) بنسټ اېښودونکی رهبر، د فدرالي نظام دننه د ډیرې خپلواکۍ غوښتنه کوله. په 1970 لسیزه کې د بلوچستان ایالت والي او د-NAP حکومت اتحاد اصلي رهبر و. | د مرکزي حکومت لخوا د NAP حکومت تر رنګیدو وروسته، د حیدرآباد دسیسې (۱) په قضیه کې ونیول شو. په 1987 کې د زړه د ناروغۍ له عمله مړ شو. |

* **نواب خیر بخش مری | 1920-2014** | د وسله والې مبارزې معمار، د NAP غړی خو د گوندي سیاست څخه ناخوښه و. هغه د ډیرې خپلواکۍ ملاتړ کاوه، حتی د بشپړې خپلواکۍ غوښتنې ته نږدې و. | د 1970 لسیزې په لومړیو

کې د حیدرآباد دسیسې په قضیه کې ونیول شو، بیا کابل ته په جلاوطنۍ کې ؤ. د مری قبیلې مشر ؤ، د بلوچ نسل پالونکې وسله والې مبارزې لپاره یې ایډیالوژیک بنسټ کېښود.

* **[شیر محمد مری]** (جنرال شیروغ) | 1993-1918 | د NAP غړی، د مارکسیست نسلپالونکې، د وسله والې مبارزې پوځي تنظیم کوونکې. په 1960 لسيزه کې د ایوب خان پر ضد د گوریلا جگړې مشري کوله. | په 1973 کې بیا ونیول شو، بیا کابل ته په جلاوطنۍ کې ؤ. هغه د سیاسي رهبرانو او وسله والو ډلو ترمنځ د اړیکو ټینګولو دنده درلوده، د "د بلوچ د وسله والې مبارزې پلار" په توګه پېژندل کیږي.

* **[نواب اکبر بگټي]** | 2006-1927 | د بگټي قبیلې مشر، د سیاسي دریځ بدلون ډیر ؤ. د NAP له رنګیدو وروسته، د ذوالفقار علی بهټو لخوا د بلوچستان والي وټاکل شو، چې د نورو نسلپالونکو له خوا د "خاین" په توګه وبلل شو. | وروسته د مرکزي حکومت سره یې اړیکې خرابې شوې. په 2006 کې د پاکستان د پوځ د عملیاتو پرمهال د کوهلو په یوه غار کې ووژل شو.

* **[سردار عطاءالله مینگل]** | 2021-1929 | د NAP اصلي رهبر، د بلوچستان ایالت لومړنی وزیراعلی. د ډیرې خپلواکۍ غوښتونکې، د بلوچ نسلپالنې یو له تاریخي مشرانو څخه. | د حیدرآباد دسیسې له کبله ونیول شو او څو کاله یې په جیل کې تیر کړل. د هغه مړینه د پاکستان د سیاسي حلقو لخوا د لوی زیان په توګه وبلل شوه.

* **[حبیب جالب بلوچ]** | 2010-? | د بلوچستان نیشنل ګوند-مینګل ډلې عمومي منشي، د سنا پخوانی غړی. د سوله ییزې دیموکراتیکې مبارزې ملاتړی ؤ. | په 2010 کې په کوټه کې د نامعلومو وسله والو لخوا ووژل شو.

۳- د فدرالي نظام دننه سیاسي ګوندونو استازي

دا ډلې د پاکستان د پارلماني نظام په چوکاټ کې د بلوچستان د خلکو د حقونو د ساتنې او د ایالت لپاره د ډیرې خپلواکۍ د ترلاسه کولو هڅه کوي.

میر صادق سنجرائی: د بلوچستان عوامي ګوند (BAP) بنسټ اېښودونکی مشر او پخوانی د سنا مشر. هغه د فدرالي کچې سیاستوال دی چې د مرکزي حکومت سره یې د اړیکو د ټینګولو له لارې د ایالت د ګټو د ساتنې هڅه کړې ده. **نوابزاده خالد مګسي**: د BAP اوسنی مرکزي مشر او فدرالي وزیر. هغه د ګوند د خپلواکۍ سیاسي قوې په توګه د ساتلو او د ایالت په سیاست کې د رول لوبولو ټینګار کوي.

ډاکټر عبدالملک بلوچ: د ملي ګوند (National Party) مشر او پخوانی د بلوچستان وزیراعلی. دا ګوند د پخواني نیشنل عوامي ګوند (NAP) سیاسي او نظریاتي امتداد ګڼل کیږي او د ټولو قومونو د یووالي لپاره د دیموکراتیک پلیټ فارم د رامنځته کولو هڅه کوي.

سردار عمر ګورګیج: د پاکستان پیپلز ګوند (PPP) د بلوچستان د څانګې مشر. هغه د یو لوی فدرالي ګوند د استازي په توګه د ایالتي سیاست په چوکاټ کې فعال دی.

۴- چریکي او وسله واله مبارزه (معاصره دوره)

د بلوڅو د اوسني خوځښت او جیوپولیتیکي ننګونو د پوهېدو لپاره د هغوی د اوسنیو فعالو سیاسي او چریکي (وسله والو) مشرانو پېژندل خورا مهم دی. نن ورځ د بلوڅو سیاسي ډګر او چریکي سنگرونه د نوي نسل د داسې مشرانو په لاس کې دي چې د تېرو مشرانو (لکه نواب اکبر بگټي یا عطاءالله مینگل) په پرتله خورا توندلاري او په نوي ستراتیژۍ سمبال دي. د ۲۰۲۶ ز کال تر نننیو جریاناتو پورې، د بلوڅو تر ټولو مشهور فعال مشران هغه کسان دي چې د پاکستان د دولت او د چین د اقتصادي پروژو (لکه سي پېک او ګواډر بندر) پر وړاندې د یوې سختې او همغږې چریکي جګړې مشري کوي:

- **بشیر زیب بلوچ**: نوموړی د تر ټولو خطرناکې او فعالې چریکي ډلې، یعنې د بلوچستان لیبریشن ارمي (BLA) **[بلوچستان د آزادۍ پوځ]** د اصلي او تر ټولو اغېزناکې څانګې عمومي مشر دی. بشیر زیب د نوي نسل د هغو کسانو څخه دی چې د پخوانیو ځانانو برعکس، پخپله د محصلینو له تنظیم څخه راپورته شوی دی. د هغه تر مشرۍ لاندې، BLA "مجید بریګډ" په واسطه د پېچلو انتحاري او چریکي بریدونو لړۍ په بلوچستان، سیند او حتی په پښتني سیمو کې خورا تېزه کړې ده.

• **ډاکټر الله نظر بلوچ:** نوموړی د بلې لویې چریکي ډلې، یعنې د بلوچستان لیبریشن فرنټ (BLF) [بلوچستان د آزادۍ محاذ] سرغندوی او مشر دی. الله نظر پخپله ډاکټر دی او د بلوڅو د دغې لومړۍ کړنې د چریکانو تر ټولو فکري او پوځي ماهر گڼل کېږي. هغه او بشیر زيب د نورو وړو ډلو سره یو ځای د "براس (BRAS)" په نوم یو لوی پوځي ایتلاف جوړ کړی چې د پاکستاني پوځ پر وړاندې په همغږۍ لوی بریدونه تنظیموي .

• **عبدالرحمان بلوچ او محمود بلوچ:** دا د ایران په خاوره (سیستان او بلوچستان) کې د بلوڅو د نوي سني او ملتپال چریکي ایتلاف مشران دي. هغوی د ۲۰۲۵ ز کال په وروستیو کې د "جیش العدل" او نورو ډلو په یوځای کولو سره د "پیپلز فایټرز فرنټ (PFF)" په نوم یو نوی وسله‌وال سنگر پرانیستی چې د ایران د سپاه پاسداران پر وړاندې جگړه کوي .

• **حربیار مري او براهمداغ بگتي:** دا دواړه د پخوانیو لویو خانانو (نواب مري او نواب اکبر بگتي) اولاده ده. که څه هم هغوی په اروپا (لندن او سویس) کې په جلاوطنۍ کې ژوند کوي او په سیمه کې یې چریکي نفوذ د بشیر زيب او الله نظر په پرتله کم شوی، خو لا هم د خپلو ډلو معنوي مشران گڼل کېږي .

۵ - سیاسي او مدني خوځښتونو مشران:

د نوي نسل او ښځو په مشرۍ د معاصر سوله ییز او مدني غورځنګ ظهور. دا مشران وسلې نلري، مګر د مدني، قانوني او ولسي لاریونونو له لارې د پاکستان په داخل کې تر ټولو لوی سیاسي نفوذ لري:

• **ماهرنگ بلوچ:** (Dr. Mahrang Baloch) دا ۲۸ کلنه ډاکټره نجلۍ نن ورځ د ټول بلوچستان د ولسي او سوله ییز مقاومت تر ټولو مشهوره، محبوبه او ځواکمنه څېره ده. هغې د "بلوچ یکجتهي کمیټی (BYC)" مشري کوي. ماهرنگ بلوچ وکولای شول چې په زرګونو بلوڅي ښځې او ځوانان د جبري لادرکه کېدنو او د پوځ د ظلمونو پر ضد واټونو ته راوباسي. د هغې ولسي نفوذ اوس د چریکانو څخه کم نه دی، ځکه د کلتور په معنوي جوړښت کې یې لوی انقلاب راوستی دی .

ډاکټر حۍ بلوچ او د ملتپالو گوندونو مشران: په رسمي سیاست کې کسان لکه ډاکټر عبدالملک بلوچ (د بلوچستان پخوانی اعلی وزیر) د "نیشنل پارټی" له لارې په پارلیماني ډګر کې فعال دي، مګر د ځوان نسل او چریکانو په منځ کې د دغو رسمي سیاستوالو باور کم شوی دی، ځکه هغوی د اسلام‌آباد له مصلحتونو سره تړلي گڼل کېږي.

د لمړۍ برخې پای

دویمه برخه کې د ایران او افغانستان د بلوچانو په هکله بحث دی

د اکتوبر څلورمه ۲۰۲۶ مونیځ

انجینیر شیر ساپی